

vig havde drømt om, at de Mænd, der staa frem og tale om Højskolekulturen og Bondekulturen, vilde søge at løbe fra et Ansvar ved at bruge et Udtryk som Hæler i den Sammenhæng, det ærede Medlem gjorde? Jeg skal lade det ærede Medlem fra Kerteminde ligge, men nu vil jeg undsige ham, jeg kommer paa det ærede Medlems Valgtribuner og paa mere end en af dem. Saaledes som det ærede Medlem i sin Tid optraadte, fanatisk og saa uvillig stemt overfor Medlemmer, der var af en anden Mening end han overfor Alberti, har han en Skyld, han har øget ved at være med i den efter min Mening samfundsfarlige og samfundsundergravende Agitation mod Hovedstaden, i hans Forsøg paa at ophidse By og Land mod hinanden, en Metode, der er Prangerkulturens skønneste Blomst. Jeg vilde sikkert gøre mig til en velfortjent Mand, hvis det lykkedes mig at skaffe det ærede Medlem ud af den danske Rigsdag. Og det ærede Medlem maa forstaa, at hvis det virkelig skulde lykkes det ærede Medlem at skabe dette Had mellem København og Provinserne, mellem By og Land, vil det ærede Medlem gøre en daarlig Mands Gerning. Jeg er ikke sikker paa, om det ærede Medlem, ifald det skulde lykkes ham at faa By og Land til at staa stærkt imod hinanden, vilde trække det længste Straa.

Jeg vender mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og jeg vil sige, at jeg skal af Hensyn til Tiden — ikke, fordi jeg ikke med Fornøjelse vilde ofre 2—3 Timer paa det ærede Medlem — gøre det ret kort. Det ærede Medlem kom med mange smukke Komplimenter til mig, og som de høflige nette Mennesker, alle vi Højremænd ere, sender jeg Komplimenterne tilbage med ærbødig Tak, og jeg vil oven i Købet — man skal jo altid overgaa; naar man faar paa venstre Side, skal man byde den højre til — overgaa ham i Komplimenter. Jeg vil sige, han taler som en ren Jaurès. Jeg siger det med Villie. De vide alle, at Jaurès er det ærede Medlems Ideal. Jaurès, vide De, er den galliske Aand, ganske vist ikke den angelsachsiske Grundighed. Jaurès er den store Veltalenhed, om hvem det en Gang er sagt i et socialdemokratisk Blad, at han var saa veltalende, at selv de, der ikke kunde Fransk, blev revne med. Jeg tror derfor, at naar jeg sammenligner det ærede Medlem med Jaurès, vil det ærede Medlem indrømme, at jeg virkelig er et erkendtligt, yngre Medlem. Hvis det ærede Medlem

havde ofret den megen Veltalenhed i Anledning af min Tale, vilde jeg have været meget glad, saa kunde vi have diskuteret det, men det var ikke i den Anledning, det var noget langt ringere og langt ubetydeligere, det ærede Medlem talte om, nemlig Personen Birck, et Emne, der neppe vil interessere Tinget i længere Tid. Det ærede Medlem var saa elskværdig at sige, at jeg hørte til Bourgeoisiet. Jeg vil bestemt protestere, jeg hører til Mændene af den sorte Kappe, som stamme alle Steder fra, ligesom den hellige Kirkes Mænd i gamle Dage. Vi høre ikke til nogen Samfundsklasse, vi staa udenfor. Vi staa ikke her som Kirkens Tjenere, vi staa som Statsidéens Tjenere, andet og mere ere vi ikke, og det ærede Medlem har derfor ikke Ret til at henføre mig til Bourgeoisiet, jeg er hverken Bourgeois eller Aristokrat eller Arbejder eller Bonde, jeg er en Mand, der hører til Universitetet, det moderne Præsteskab, om De vil.

Det ærede Medlem forlangte, at jeg skulde gaa ud i Livet og lære af Livet, det vil sige, at jeg skulde gaa ud til Arbejderne. Nu vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem mener, at jeg skal tale med Arbejderne, saa har jeg talt med dem mange Gange. Jeg er ogsaa bleven klogere af det. Man bliver altid klogere, naar man taler med Folk om det, de forstaa sig paa. Men om jeg, naar jeg gik ud til Arbejderne og talte med dem om Bankspørgsmaal, vilde blive klogere, er jeg ikke sikker paa. Men det ærede Medlem siger, at jeg bør gaa ud og se paa det levende Liv. Jeg har imidlertid opdaget — det gælder saavel Arbejderne som Folk højere oppe, selv store Handelsmænd, og det var om de store Handelsmænd, at en dansk Nationaløkonom, Professor Scharling, en Gang gjorde en spydig Bemærkning i saa Henseende —, at de ofte ikke ere i Stand til at se Skoven for bare Træer, fordi de daglig færdes mellem Træerne og derfor ikke ere i Stand til at opdagelse selve Skovens Særegenhed.

Det ærede Medlem vilde gøre mig til Socialdemokrat; kan jeg nu virkelig tro, at det ærede Medlem som Partimand vilde have mig til Meningsfælle? Hvis jeg nemlig kom ind i den Gruppe, vilde min første Opgave være at gaa rundt paa samtlige Valgtribuner og fortælle, at det er meget rare Socialdemokrater, de have nu, men at jeg alligevel nok kunde lide at faa en anden Samling. Og jeg tror ikke, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vilde tillade mig at støde ham